

много други народи, които, като възприели европейската култура, усвоили най-лошото от нея.

Градоветъ, пръснати изъ островитъ, сж много хубави, чисти и пълни съ градини. Тъ се посещаватъ отъ много американци и европейци, които съ мжка напушчатъ тоя земенъ рай.

Отъ незапомненн времена канакитъ били най-добритъ моряци въ цѣлия Индийски океанъ. Това спомогнало много за благоденствието на народа. Като главна храна имъ служили сладководни и морски риби, които се въдятъ въ голѣмо изобилие изъ рѣкитъ и езерата на островитъ и въ заливитъ на океана. Дърветата цвѣтятъ непрекъснато и даватъ всички видове плодове, каквито може да има по земята. Много чужденци живѣятъ по тѣзи острови. Въ Хонолулу се срѣщатъ китайци, японци, негри, араби и бѣли отъ всички народи. Всѣки отъ тѣхъ гледа да се приспособи къмъ старитъ нрави на страната. Канакитъ винаги оставатъ първи. Тъ даватъ образъ на града. Когато последната царица на канакитъ умираше, казала: „Завещавамъ на моя народъ любовта къмъ танцитъ, музиката и цвѣтята. Съ нея той ще преуспѣе“.

Рано следъ обѣдъ нашиятъ параходъ потегли. Хавайскитъ музиканти на пристанището свирѣха веселъ прощаленъ маршъ. Народътъ махаше съ цвѣтя и кърпи, и ние се отдалечавахме съ тжга на душата, че напускаме, може би, за винаги тази толкова хубава страна.

